

Pinksteren: Feest van de ondertrouw!

Liturgiesuggesties:

Gezang 242: 1, 2, 3 en 7 of Opwekking 383 of Psalm 149: 1 en 2

Gezang 254: 1, 2, 3 en 4 of Psalm 138: 1 en 4 OB

Psalm 34: 6 en 9 OB

Johannes 7: 31-44

Psalm 36: 3A en 2B

Openbaring 22: 6-21

Psalm 40: 4 en 7

Na verkondiging: Gezang 477: 1 en 2 of Schriftberijming 37: 1-7 (wisselzang)

Gezang 399: 1 en 3

Gezang 255: 1 en 3 of Psalm 96: 6 en 7

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Pinksteren.

Feest van de Geest.

Feest van de verloving.

Feest van de onder-trouw.

Van Jezus Christus, Gods Zoon.

En van zijn aanstaande bruid: de kerk, de gemeente.

Pinksteren.

Feest van de verloving.

Feest van de onder-trouw.

Straks zal de grote dag aanbreken.

De grote dag van de bruiloft van hemel en aarde.

Dan zal Bruidegom Jezus ... zijn bruid naar de knielbank leiden.

Dan zal God de Vader zijn zegen aan hen beiden geven.

Pinksteren is het feest van de verloving, van de onder-trouw.

Straks zal het bruiloftsfeest gevierd worden.

Als Jezus Christus terug komt uit de hemel.

Zorg, broeders en zusters, jongelui, dat je er bij bent.

Binnen de poorten van de nieuwe stad.

In het nieuwe Jeruzalem.

Anders wordt het straks tandenknarsen in de buitenste duisternis.

Pinksteren ... wederkomst.

Zie je er al naar uit?

Verlangt u er al naar?

Naar die grote en heerlijke dag?

Laat je, vandaag, meenemen door de Heilige Geest.

Hij neemt je bij de hand.

Laten we ons gereed maken om straks de bruiloft mee te kunnen vieren.

*

Wanneer je als jongen - in de dagen van Jezus - een oogje had laten vallen op een meisje ... dan ging je er niet direct zélf op af ...

Nee, dan vroeg je aan je beste vriend of hij eerst het terrein voorzichtig wilde verkennen.

Heeft ze misschien al een vriend?

Ze kan immers al verkering hebben met een ander.

Bovendien ... wat zouden haar ouders ervan vinden?

't Ging er - vroeger - natuurlijk anders aan toe, dan vandaag de dag.

We leven dan ook in een andere tijd.

We leven in een andere cultuur.

We houden er andere gewoontes op na.

Maar goed - om terug te komen op die vriend.

Dat moest iemand zijn waar je op aan kon.

Iemand die je kon vertrouwen.

Iemand die tactvol de allereerste contacten kon leggen.

Een koppelaar, ja, waarom ook niet?

En als het dan wat werd tussen die jongen en dat meisje ...

En als de wederzijdse ouders instemden met de verkering ...

dan konden de voorbereidingen voor een verloving en een huwelijk een aanvang nemen.

Trouwjurk, pak voor de bruidegom.

Synagoge en rabbi regelen.

Een zaal om het bruiloftsfeest van minstens drie dagen te kunnen vieren.

Een bandje voor de muziek.

Niet te vergeten, de catering: eten en drinken voor al je gasten.

Kostbare zaak, zo'n bruiloft.

O ja, en die beste vriend van je, die koppelaar - zal ik maar zeggen - die werd dan de ceremoniemeester op je bruiloftsfeest.

De bruidegom, de bruid en de vriend van de bruidegom.

*

Johannes de Doper, gemeente, noemt zichzelf in het evangelie ... vriend van de bruidegom.

Hij legt de eerste contacten tussen de bruidegom en zijn aanstaande bruid.

En hij doet dat ... door te preken en te dopen.

Bij Lucas, de evangelist, lezen we:

"En hij - Johannes de Doper - kwam in de gehele Jordaanstreek en predikte de doop der bekering tot vergeving van zonden, gelijk geschreven staat in het boek der woorden van de profeet Jesaja:

De stem van één, die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden, ... en alle vlees zal het heil van God zien." (Lucas 3: 3,4,5)

Johannes, gemeente, de vriend van de bruidegom, preekt en preekt.

Hij preekt over het Koninkrijk van God.

Hij preekt over de tijd van Gods genade.

"Alle mensen zullen het heil van God zien."

Die tijd is nú aangebroken.

'Bekeer je, anders ga je verloren.'
'Geloof en je zult behouden worden!'
Zo bereidt Johannes de bruiloft voor.
Als straks de Bruidegom komt ... moet er een bruid zijn.

*

De bruid, broeders en zusters, jongelui, is in de Bijbel ... het volk van God.
De gemeente van het Oude en van het Nieuwe Verbond.
En de Bruidegom ... dat is Jezus Christus, die uit zijn ouderlijk huis - de hemel, het Vaderhuis - op aarde is gekomen om Zich aan zijn bruid te verbinden.
Johannes de Doper is de wegbereider, de vriend van de Bruidegom.
Ik moest denken aan de geschiedenis van Genesis 24.
Eliëzer, de meest vertrouwde knecht van Abraham, gaat op zoek naar een vrouw voor Izaäk, de zoon van Abraham.
Hij vindt z'n Rebekka bij de waterput.

Ook Johannes de Doper staat bij het water.
Hij zoekt een bruid voor de Bruidegom.
Bij het water.
U weet - ongetwijfeld - dat in Israël water schaars is.
Maar op haar trouwdag nam de bruid eerst een bad om zich te reinigen.
Daarna werd zij geholpen om haar bruidskleren aan te trekken.
En "als een bruid, die voor haar man - haar bruidegom - versierd is - met smetteloos fijn, wit linnen - teken van reinheid - werd zij vervolgens door de vriend van de bruidegom naar het bruiloftsfeest gebracht.

Johannes doopt en doopt en doopt.
Allen, die - onder belijdenis van hun zonden - God daarom vergeving vragen.
In het water van de Jordaan.
Het water is symbool: Hun zonden worden afgewassen.
Hun leven wordt gereinigd.
Zo groeit de bruidsgemeente en wacht zij - op de oevers van de rivier van dood en leven - op de komst van haar Bruidegom.
Die komt - op zekere dag.
Ook Hij laat Zich dopen in het water van de Jordaan.
Dan kan het bruiloftsfeest in Kana beginnen.
Als een teken dat heenwijst naar het grote bruiloftsfeest van straks.

*

Waarom ik, gemeente, op deze eerste Pinksterdag uw aandacht eerst vroeg voor Johannes de Doper?
Hierom. Na de hemelvaart van Jezus is het de Heilige Geest die op aarde het werk van de voorbereidingen voor de bruiloft overneemt.
De Heilige Geest is na Pinksteren - als Eliëzer en als Johannes de Doper - de Vriend van de Bruidegom ... die straks de bruid bij haar Bruidegom brengt.
'Vind U haar niet mooi?'
'Is zij niet een schat uit duizenden?'
De Heilige Geest wil hierin Christus verheerlijken.

Hoe de Geest dat doet, Christus verheerlijken?
Om dat verder duidelijk te maken neem u en jullie mee naar Jeruzalem.

*

Johannes 7.

Het is de laatste dag van het Loofhuttenfeest.

De hogepriester heeft zojuist water geplengd bij het altaar in de tempel.

Jeruzalem is vol feestvierende pelgrims.

Jezus is er ook.

Dit is het feest van de woestijnreis.

Het feest van de tenten.

Het feest van het water uit de bron.

De loofhutten - op de platte daken en in de wijngaarden - overal in het land ... ze
doen denken aan de reis van het volk Israël door de woestijn.

En het water in de tempel is ook al een herinnering aan die tijd.

Een herinnering aan Gods goede zorgen in een tijd van dorheid en droogte.

En nu, op de laatste dag van het feest, nu verheft Jezus zijn stem.

Hoor, Hij roept het uit.

Alle pelgrims moeten het horen:

"Als iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!"

Wat Jezus daarmee bedoelt?

* De Geest, die bedoelt Hij daarmee.

De Heilige Geest zal stromen en vloeien uit het hart van ieder die gelooft.

"Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn
binnenste vloeien."

"Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen
zouden;

want de Geest was er nog niet,
omdat Jezus nog niet verheerlijkt was."

De Geest was er nog niet.

Het was nog maar Loofhuttenfeest.

Het feest dat herinnerde aan de tocht door de woestijn.

Straks komt Goede Vrijdag en Pasen.

Lijden, sterven en opstanding uit de dood.

De zonde die is verzoend.

De dood die is overwonnen.

En dan de hemelvaart.

De Zoon keert terug naar het Vaderhuis.

Zijn taak op aarde is volbracht.

De voorbereidingen voor de bruiloft straks kunnen nu vanuit de hemel verder worden
geregeld.

De Bruidegom keert terug naar zijn ouderlijk huis.

De Koning terug naar zijn paleis.

Hij wordt verheerlijkt.

"Want de Geest was er nog niet,
omdat Jezus nog niet verheerlijkt was."

Een slimme bijbellezer zegt:
'Maar de Geest was er toch al?
Ook al in de tijd van het Oude Testament?'
U hebt gelijk.
Bedoeld wordt: De vólle werking van de Geest.
Zijn bijzondere kracht om het werk van Christus op aarde helemaal over te nemen.
Het moest nog Pinksteren worden in Jeruzalem.
"Omdat Jezus nog niet verheerlijkt was."

*

Verheerlijking.
Toen Jezus, broeders en zusters, jongelui, op aarde was, was er niets bijzonders aan Hem te zien.
Geen enkele goddelijke glorie of heerlijkheid.
Hij werd zelfs verguisd en veracht.
Zijn lijden was als een paria, als een uitgestotene.
Maar pas na zijn opstanding en door zijn hemelvaart kreeg Gods Zoon zijn luister en majesteit als God terug.
Zijn heerlijkheid.
Toen was Hij pas 'verheerlijkt'.
Toen pas kon Hij ook beschikken over de Heilige Geest en Hem naar de aarde sturen.
Als zijn plaatsvervanger.
Als zijn geschenk aan zijn kerk.

Ná Christus' overwinning op de dood ... kon de Heilige Geest Zich pas met volle kracht op de gelovigen storten.
Vanaf toen was Christus de overwinnaar, de Heer der heren, de Koning der koningen.

Nou, ze hebben het daar in Jeruzalem op die eerste Pinksterdag ervaren.
Met kracht werd de Heilige Geest uitgestort.
Wind en vuur.
3000 Mensen komen tot geloof.
Omdat zij horen in hun eigen taal van de grote daden van God.
Omdat zij de tekenen van Gods komen naar deze aarde hebben gehoord en gezien.
3000 Mensen.
En het vuur van de Geest verspreidt zich over de aarde.
Wereldwijd is het Christendom nog steeds de grootste en snelst groeiende godsdienst op deze aarde.
Zo wordt Christus door de Geest verheerlijkt.
Zo ontvangt de opgestane Here Jezus ook op aarde glorie en macht en heerschappij.

Je zou, gemeente, kunnen zeggen:
Toen het Pasen was geweest, kon het Pinksteren worden.
Op Hemelvaartsdag vallen Pasen en Pinksteren op één dag!
Pinksteren ... het verlovingfeest.
Het feest van de onder-trouw.

Straks zal het feest van de bruiloft worden gevierd.
Wordt u er al warm van ... van binnen?
Heb je er al zin in?

*

"Zie, Ik kom spoedig."
"En de Geest en de bruid zeggen: Kom!
En wie het hoort, zegge: Kom!
En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet."
We leven, broeders en zusters, jongelui, als gemeente in de bruidsdagen.
We verlangen - als bruid van Christus - naar de ontmoeting met onze Bruidegom.
We verlangen, roepen, om zijn komst: "Kom!"
Dat is niet alleen een gebed.
Dat is ook een bevel.
Jezus Christus móet komen.
Dan pas kan het feest beginnen.
Stel je voor dat je als bruid tevergeefs op je trouwdag op je bruidegom moet wachten
...

"Zie, Ik kom", roept Jezus.
"Ik kom spoedig."
'Omdat Ik ook zo naar mijn bruid verlang.'
Zou Jezus dat wel echt menen?
Bijna 2000 jaar wachten we al.
Wat een ellende in de wereld.
Wat een gebrokenheid in m'n eigen leven.
Zou de Bruidegom nog wel komen?

Wachten op Jezus, gemeente, duurt soms lang.
En toch ... er is nog zoveel werk te doen voordat de trouwdag kan plaatsvinden.
In de hemel: de bouw van een nieuw Jeruzalem.
Op de aarde: zijn bruid is er blijkbaar nog niet klaar voor.
En ook nog niet iedereen heeft een uitnodiging voor het grote feest ontvangen.
Daarom moet dat "Kom!" door ons aan anderen worden doorgegeven.
"En wie het hoort zegge: Kom!"
Het gebed om de komst van Jezus werkt aanstekelijk.

Kijk, dat is nu het werk van de Heilige Geest.
De Vriend van de Bruidegom.
Zijn vuur verdeelt zich op allen.
Het springt over.
In onze families en in onze gezinnen: Van grootvader op vader op zoon.
Van oma op moeder op dochter.
Op je vriendin, je vriend, je buurvrouw en collega.
Waar de Geest werkt wordt het vuur van geloof en van liefde van van de hoop
ontstoken.
Als u daar nog nooit iets van gemerkt hebt in uw leven ... van dat vuur van geloof en
liefde en hoop ... dan moet het wel erg koud zijn van binnen.

Dan kan ik me ook voorstellen dat u dat gebed om de komst van de Here Jezus ook niet kunt meebidden, vandaag.

Hoe dat vuur van de Geest in je ontstoken wordt?

'Daar moet je naar verlangen', zegt Jezus.

'Daar moet je dorst naar krijgen.

Hij zegt het zo:

"Wie dorst heeft, kome,
en wie wil, neme het water des levens om niet!"

Wat kun je soms verlangen naar een Leven met een hoofdletter.

Wat kun je een dorst hebben naar werkelijk geluk.

Zeker, we hebben water en brood, en wijn en melk in overvloed.

Je haalt het allemaal gewoon bij de supermarkt om de hoek of in het winkelcentrum.

We hebben huizen, auto's en caravans.

En toch ... je leven kan zo dor en zo droog zijn als het leven in de woestijn.

Leeg en laag is je menselijk bestaan als de Geest er niet is.

Dat bedoelt Jezus - in Johannes 7 en in Openbaring 22.

Hoor dan, Hij roept: "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke."

'En wie wil, neme het water dat werkelijk leven geeft.

Ik geef het je, gratis en voor niets.'

'Ik heb voor dat water betaald, met mijn leven aan het kruishout van Golgotha.'

'Daar heb ik dorst geleden, opdat jullie verzadigd zouden worden.'

Met levenswater, zo staat het er in de grondtekst.

Het is het volkomen heil, dat je straks geschonken zal worden.

Het is het leven met God zelf, de gemeenschap met Hem, dat aan tijd nog aan plaats gebonden zal zijn.

Een leven dat volkomen is, vol-maakt.

Een leven zonder tranen, zonder honger, zonder dorst.

Een leven zonder duisternis, zonde en de dood.

Iets daar van mag je nu al - in deze bruidsweken, voorafgaande aan de trouwdag met Christus - ervaren.

'Maar, zegt Jezus, dan moet je wel komen, dan moet je wel willen en dan moet je wel nemen.'

*

Gemeente, "De tijd is nabij!"

"Ik kom!" "Zie, Ik kom spoedig!"

"En de Geest en de bruid zeggen: Kom!"

We zijn, broeders en zusters, jongelui, op weg naar de Bruiloft van Jezus Christus.

Pinksterfeest is het feest van de verloving, van de onder-trouw.

De Heilige Geest, de Vriend van de Bruidegom, neemt ons bij de hand.

Hij brengt ons bij Jezus.

Straks wordt het feest.

'Zalig zij, die geloven.

Zij zullen ingaan in de bruiloftszaal en met Christus wonen in het nieuwe Jeruzalem.'

Houdt moed.

Houdt vol.

Jezus komt.

"Kom, Here Jezus, ja, kom gauw!"

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 26 mei 1996

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !